

De stillede Vædringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Leth = Espensen): Som ærede Medlemmer ville se, er der stillet ikke saa faa Vædringer til 3dje Behandling. Imidlertid kan jeg trøste Dem med, at de allerfleste af dem ere af sproglig Natur. Der er egentlig kun et Spørgsmaal, som har været Genstand for noget modsatte Anskuelser i Udvalget, og det er det, som er omhandlet i Forslaget til § 3, og som findes under Vædringen Nr. 6. Som man vil erindre, tillod jeg mig allerede ved 2den Behandling at sige, at der vilde komme en Vædring, og der har i Udvalget været noget delte Meninger om, i hvor stort Omfang man vilde indføre Pligten for de Folk, der eje private Overførsler, til dels Afslutning og dels Afslæsnung af disse. Fra først af blev der fra den højtærede Ministers Side holdt meget stærkt paa, at der skulde indføres obligatorisk Afslæsningspligt for de Folk, som eje saadanne private Ved, og det er det, der er kommet ind ved 2den Behandling, men som jeg, som sagt, den Gang allerede bebudede, at man vilde gaa fra. Flertallet i Udvalget var straks inde paa, at man ikke vilde indføre en saadan Pligt, da man fandt, at det vilde være Uret over for disse Folk, som man mente i Forvejen ikke vare særlig gunstig stillede, da den Erstatning, som de i sin Tid have faaet, sikkert nok ikke svarer til den Byrde, man har lagt paa dem, idet der Tid efter anden er kommet flere og flere Jærnbanelog, er blevet større og større Færdjel paa Banerne og altsaa større og større Gene for dem. Det lykkedes imidlertid at blive enig i Udvalget navnlig med de Medlemmer, der høre til Højre, og som tidligere have holdt stærkt paa Afslæsnungen, om en Vædring, og denne var allerede indstillet til Behandling her i Tinget, men efter at den var indstillet, var der et Par Medlemmer, som fik Betænkeligheder ved denne Vædring, idet de mente, at det alligevel i nogen Grad vilde blive en Skærping af det bestaaende, og den blev derfor kaldt tilbage for igen at drøftes i Udvalget. Flertallet stillede sig saaledes, ikke fordi det, man var gaaet ind paa sammen med Højre, i og for sig var det, man ønskede, men af Henhyn til Sagens Gennemførelse for at faa en fælles Indstilling. Man vilde sikkert ogsaa have fastholdt denne Stilling, hvis det ikke var kommet til Udvalgets Rundsstab, at man kunde vente, at den højtærede Minister, om end nødvendig, saa dog vilde gaa med til den Vædring,

som var stillet af de to Medlemmer. Da dette kom til Udvalgets Rundsstab, var det ganske naturligt, at Flertallet med Undtagelse af de fire Medlemmer, sluttede sig til denne Vædring, der her er stillet under Nr. 6. Dette var, som sagt, vistnok Grunden for de flestes Bedkommende til, at man forlod den Stilling, man fra først af havde taget i Udvalget, idet man i hvert Fald, naar man ser paa Sagen fra et Landbrugsstandpunkt, ikke kan andet end indrømme, at denne Vædring giver de Folk, der have disse Overførsler, færre Pligter, medens man paa den anden Side maa indrømme, at den Sikkerhed for Jærnbanens Bedkommende, som derved gives, er ringe nok; men man maa vel sige, at det omtrent giver den samme Sikkerhed, man hidtil har haft, og der er bevislig ikke stet nogen Ulykke ved det, man hidtil har haft, saa at det vil vistnok kunne gaa ogsaa i Fremtiden. I Tilslutning til denne Vædring under Nr. 6 er der stillet to andre Vædringer, om hvilke jeg skal bemærke, at der ved en Trykfejls er kommet til at staa: Af Udvalget, der skulde egentlig staa: Af Ministeren, tiltraadt af Udvalget. Det er Vædringerne Nr. 7 og Nr. 15, som aabenbart ere Forbedringer ved Forslaget. Det kan godt være, at man, hvis Vædringen under Nr. 7 og for Resten til Dels ogsaa den under Nr. 15 ikke vare fremkomne, ikke vilde have forstaaet det paa anden Maade; men det er i hvert Tilfælde en Tydeliggørelse af det, som har været Meningen. Der er endelig en Vædring under Nr. 8, som blot bestaar i, at Udvalget er gaaet tilbage til den gamle Affattelse af § 4. Som man maaste erindre, havde vi stillet en lille Vædring til 2den Behandling, som gif ud paa at stelde noget mellem Kreaturdriifter, som skulde føres over Banen, og saa Pløve, Harver, Træstammer o. s. v., som der staar her. Man havde tænkt sig, at der ved disse Kreaturdriifter skulde forstaaes løsgaaende Kreaturer, og man mente, at det der kunde være nødvendigt at sætte en Tidsfrist, inden Toget kom, for at tage dem af Banen. Da imidlertid den højtærede Minister erklærede, at han ved Kreaturdriifter vilde forstaa det, at en Mand trak med mere end een Ko, tillod jeg mig straks at sige, at saa kunde man vente, at vi vilde ændre det, idet Udvalget, som sagt, havde tænkt paa løsgaaende Kreaturer. Ja, det er disse fire Vædringer, som have noget reelt Indhold, idet de andre, som jeg derfor anser det for unødvendigt at omtale. Jeg vil anbefale til Tinget at stemme i det hele taget for alle de Vædringer, der ere stillede, og da specielt de fire, som ere